

I. N. I.
DISSERTATIO POLITICA
DE
LEGATIS,

Q. u. A. M.

Divinâ favente gratiâ,

Ad mandatum constitutionum Academicarum, nec non
Amplissime facultatis Philosophicae,
In percelebri Patriæ suæ ad Auram Athenæo,

S U B D I R E C T I O N E

Viri Præclarissimi

M. AXELII Kempes / Philosoph. Practi-
cæ & Historiarum Professoris publici, & Faculta-
tis Philos. p. t. Decani spectabilis, Præceptoris &
promotoris sui pie colendi,

Primos in Philosophiâ honores aditurus, publico candide
Philosophantium examini modestè submittit

GABRIEL LAUR. TAMMELINUS
Finland.

In auditorio maximo, ad diem 12. Martij, Anni a nato Sal-
vatore supra secula ter quing, centesimi sexa-
gesimi quartii, 1664.

A B O Æ Finnorum,

Excusam à PETRO HANSONIO Acad. Typ.

S. R. M. tis

REGNIQUE SUECIÆ
SENATORI,
SUPREMI JUDICII FINLANDIÆ
C O N S I L I A R I O ,
P R Ä E L U S T R I A C G E N E R O S I S S I M O
D O M I N O

DN. LAURENTIO Creütz/
Libero Baroni in Casariß/ Domino in Sarwelax/
Abbersfors/ Liuxela & Saaris &c.

Domino meo Gratosissimo.

N E C N O N
Vobisissimo, Juris Judiciorumq; prudentia
Consultissimo

DN. GUSTAVO Graß/ Dn. de Laidikyl/
Kostis & Hårfålá/ modo laudati Regij Judicij
Vice - Præsidi dignissimo, Patrono certissimo,
Nutritio liberalissimo.

P E R P E T U A M P R O S P E R I T A T E M ,
F E L I C I T A T E M ,
G L O R I A M

Humilime,
devote,

obsequiose

Hanc dissertationem offerens
exopto

Gab. L. Tammelinus.

In nomine Jesu Salvatoris mei.

P

Rincipio rerum, gentium, Procēdium
nationumq; necesse statim fuit
officia, negotiaq; regna interce-
dere, hinc apud omnes gentes
legatorum receptus usus, & a
nomen apud omnes nationes San-
ctum inviolatumq; semper fuit.
Et quo hoc jus est antiquius, eo

Procēdium

Cœf. l. 3.
bell. Gall.
p. 44.

venerabilius. Quod enim β homini loquela, id principi- β
bus legationes. Quid enim Legatus aliud? quam vox re- Besold. c. I.
gum, lingua salutis, fæderis orator, pacis via, terminus ire,
belli fuga, semen amicitiae. Et certè si veritatem ingenue
fateri velimus: inter omnia Reipubl. munera, quæ quidem
multa sunt, ullum neq; laude utilitatis, neq; commendatio-
ne necessitatis, rerum gerendarum magnitudinis, varieta-
tis, difficultatis insignius putatur, quam dignitatis & ho-
norum splendore amplissimum, prudentia, consilio & indu-
striâ ornatissimum officium Legati. Materiam igitur huic
jus dissertationis dignissimam nobilissimamq; me elegisse ar- Methodus.
bitror, præmissâ prius definitione, legationisq; speciebus;
de eo, qui, qualesq; mittere debeat; postea qualiter se in
legatione, ac post legationem præstabit; tandem de ejus
privilegijs præmissisq; breviter scripturum.

C A P. I.

§. 1. Legatus, si vocis rationem desideres, qui-
busdam ab eligendo dicitur, Alijs à legando γ si- Etymoi,
cut Schorn pol

1. 3 c. 27. cut Græcis ἄγγελοι καὶ τὰ ἀγγέλλειν, & ἀπό-
σολοι, ἀπὸ τὰ ἀποσέλλειν.

Synon.

δ

Sghorn.

ibid.

ε

c. 2. n. 9. de

legat.

ζ

ibid. n. 7.

Homon.

η

Besold, ibid

n. 2.

θ

1. 4 & 6. ff.

de off. pros-

conf. & leg.

ι

Cæs. l. bel.

Civ. & l. 7.

Gall.

κ

1. 20. ff. de

off. præsid.

§. 2. Apellatur nonnunquam apud Historicos
Orator, δ interpres, Minister, Nuncius, Caduceator
(ā traditio olim ā legatis gestari solito, & in speciem duo-
rum serpentum formato, qui parte media fut voluminis no-
do, quem Hercul eum vocant, sibi alligati, primisq; partibus
reflexi, in modum circuli oscula jungunt) hunc ā legatis
in eo differre dicit Besold. & quod nihil addebat de
suo, sed illa ipsissima verba pronunciabat, quæ man-
data erant. Suecis & Germanis Gesant/ Sende-
bud/ Bot/ Pafft dicitur. Italis Ambasciatore. Gallis
Ambassadeur, & hinc Germanis Ambassador. Quod
ex antiquo Ambacht ζ quod nunc Germanis sonat
ibid. Ampt/ Suecis Ambete/ aliqui derivant.

§. 3. Ne autem errorum genetrix æquivocatio
hic mihi quid faceat negotij; sciendum est, me
non uti voce legati in generali illa significatione,
quā quemvis, de quācunq; re, missum significat. Ne-
que hic sermonem esse de legatis 1. Pontificis, qui
nuncij Apostolici audiunt, quorum quidam legati
γ de latere, alij Legati nati appellantur. 2. Iis, quo-
rum consilio & dignitate olim consules, proconsu-
lesq; θ provincias gerebant 3. Imperatorum & bel-
li ducum, quales Cæsar singulos singulis legionibus, &
questorem i præfecit. 4. Provinciarum præsidibus, qui
legati Cæsaris & vocati sunt. 5. In bello, qui Im-
peratoris potestate fungebantur, maximamq; eo
absente obtinebant authoritatem, quivē ab Impe-
ratore cum parte copiarum in expeditionem mit-
tebantur, aut præsidio præficerbantur. Hinc M.
Varro,

Varro λ neq; se ignorare dicit, quod esset officium Legati, qui fiduciariam operam obtineret.

A
Cap. I. 2.
bell. Civil.

S. 4. Fuit & quondam usitata Romanis legatio, quæ libera dicebatur, quâ quis publico nomine commendatus ob privatam exiit occasiōnem. Dicēta libera, quia cum μ velis, introire, exire liceat. Et habent inquit Cic., v ut opinor, libera legationes definitum tempus lege Iulia, nec facilē addi potest. Tribus autem de causis postulabantur liberæ legationes.

μ
Cic. I. 15. ad

1. Voti solvendi causā. Cicero ε ait, Votina netibi quidem placebat, interim erat absurdum εc. 2. Periculi vitandi, Brutus ο ait. Cum in his angustijs versarer, placitum est mihi, ut postularem legationem libram, ut aliqua causa proficisci honesta quereretur. 3. Hæreditatum obeundarum causā: π quibus vos legationes dediſtis, qui ε privatis ε ad privatum negotiū exierunt. Aliorumq; negotiorum, quorum causa C. Anicius legatus q; est in Africam legatione liberā De hac legatione ita scribit Cic. σ Iam illud opertum profecto est, nihil esse turpius, quam quemquam legari, nisi Reip. causā: & paulo post: sed quaro quid hac re sit turpius, quam sine procuratione senator, legatus sine mandatis, si ne ullo Reip munere, quod quidem genus legationis ego consul, quanquam ad commodum senatus pertinere videatur, tamē approbante senatu frequentissimo, nisi mihi levissimus tribunus plebis intercessisset, sustulisse: tamen minui tempus, ε quod erat infinitum, annum feci, ita turpitudo manet, diuturnitate sublatā. Neq; enim videtur Reip. causā τ abesse, qui liberā legatione abest. Quamobrem lege XII tabul: vetitum erat eiusmodi impetrare legationes, v quæ tandem in desuetudinem abierunt.

v
ibid.

ε
ibid.

ο

Cie. ad fam
l. 9. Ep. I.

π
Cic. cont.

Rull.

σ
Cic. I. 12. ad
fam. Ep. 21.

τ
l. 3. de leg.

θ
Cic. I. 14. ff. de
legat.

β
Bef. c. 2. n.
3. de leg.

ibid. n. 5. §. 5. Præterea hoc etiam notat discrimen Besold. φ quod legati mittuntur ad parem: *Deputati* & *ablegati* ad superiorem seu Principem. *Comissarii* ad inferiorem seu subditum. *Agentes* habent legatorum securitatem, sed χ non sessionem, & tam amplam potestatem. Neq; hic intelliguntur ψ secretò missi ad negotia occulte tractanda. Cui rei Besold. idoneos ω ait *Mercatores vel potius Iesuitas & Monachos peregrinantes, qui cultu privato multam tegunt calliditatem.*

Definitio §. 6. *Legatus* itaq;, propriè dictus, est persona & sacrauore nomine ad principem vel remp. missa sine imperio, rei dicendæ agendæq; causâ. Schorn.pol. 1, 3, c. 27. β vel *Est mandatarius* β publico negotio, non militari manu & imperio, sed eloquio & viribus ingenij, conficiendo, solenniter missus, ab eo qui potestatem legandi habet, ad alium ejusdem potestatis, hoc est à principe absoluto ad absolutum.

Legationis species §. 7. Quemadmodum Consiliariorum usus potissimum est intra Remp. ita Legatorum extra eam, apud alios principes & Resp. qui ex objectis fit manifestus. Nam *Legatio* alia est; 1. *Pronuba*, ad principum matrimonia contrahenda. 2. *Gratulatoria* γ , ut Regis Hemat δ ad Davidem, ut de ex q. caus. maj. victoriâ gratularetur. 3. *Consolatoria*, ut Davidis

δ ad Ammonitarum regem. Monent authores 2. Sam:8:9, has duas absq; dilatione omni faciendas. Alioquin ϵ idem evenire poterit, quod olim Iliensium legatis, quibus serò consolantibus Tiberius respondit: *Se quoq; eorum vicem & dolore, quod egregium ci- Suet.in Tib c, 52. vem*

vem Hectorem amissent 4. Gratiarum auctorā, q̄ qualis
ā Davide facta. 9. 5. qua negotia ad summam Rei- Schor. c. 17.
publ. pertinentia, pacis tempore expediuntur, ut 9
pacta & fædera. 2. Sam. 2: 5.

§. 8. Deniq; 6. *Bellica*, quæ vel 1. *Bellum antece-* Dn. Gyls
dit, ut Consultatio de bello, ejusq; denunciatio, ienit pol.,
quam olim Romanorum *feiales* peregerunt, se- disp. 16.
gmina, herbas scilicet & gramen præferentes. 2. de quorum officijs vide Jac. Mart. & Nunc Heral- Bef. c. 2 n. 9.
di, quasi *Hærens Aldre* dicti, μ id muneris obeunt. λ
2. *Inter bellum gerendum accidit*, ut ν inducias pete- pol. l. 2. c. 30.
re, auxilium postulare, aliorum societatem ambi- Gyll. d. 16.
re, vel eos ab hostib. avertere. 3. *Sequitur bellum*, ν
ut pacem facere, pacis conditiones exequi. Befold. c. 2.
n. 12. d. leg.

§. 9. Porro Legatio alia 1. *Perpetua Residentium*, non certi negotij gratiā ξ, sed ut omnia tractent, ξ
quæcunq; fuerint e re mittentis, singulaq; scitu ne- ibid. n. 11,
cessaria observent & fidelitermittenti referant. 2. Temporaria eorum, qui in certam occasionem le-
gantur redire jussi, quando, quod in mandatis ha-
buerunt, perfecerunt.

C A P: 2.

§. 1. Legatos autem mittere solum possunt ij, Quis legas
qui potestatem Reip. summam habent. Quan- bit
quam enim Principes, Civitates, & status inferio-
res, Emissarios, delegatos, & subditi deputatos le-
gare possint: Legatos tamen, strictè sic dictos, so-
la maiestas mittendi potestatem habet. Neg. ad as-
tium, quam eandem ab exteris in nostrum imperium legan-
tur, ut loquitur Dn. Gyllenstålpe. Et hi dunta-
xat jus liberæ legationis habent, qui ex animi sen- Pol. disp.
tentia & arbitrio vivunt, ut non aliud insignius liberta- 16. & 5.
tis sym-

tis symbolum hiberi possit, quoniam jus legationis, ait Besold.
quam ob causam an Belgis & Germaniæ principi-
bus jus propriæ sic dictæ legationis competit, di-
sceptari dicit. π

§. 2. Non itaq; omnium Legatos recipiendos,
aut ut legatos tractandos censem Politici, utpote
rebellionum & seditionum, item prædonum &
piratarum. Negat enim Cic. *q bellū jura cum istis
intercedere, qui sunt communis omnium hostes.* Quan-
quam Curtius scribat. σ *Itaq; postero die misere (la-
trones) legatos ad Regem (Alex. M.) quos ille proti-
nus jussit admetti.* Nota: 1. Diversitas religionis non
tollit jus legationis. 2. In bellis civilibus pericu-
losissimum est mittere legatos; cum utraq; pars
rapiat ad se titulum civitatis, & adversarios cense-
at patriæ hostes. *Hicq; prætextu jus in legatos servi-
endi adsumere soleat, tanquam in subditos & rebelles.*
Besold. τ

Qui mit-
tendi
v
Salust. d.
bel. jugurt.
§. 3. *Legatio* autem munus honorificum & e-
minens magis est, quam ut cuivis conferri queat.
Ita Bochus *vix omni necessiorum genere quirq; de legit,*
quorum & fides cognita, & ingenia validissima erant, eos
legatos ire jubet. Legendorum itaq; legatorum dili-
gentissima ratio habenda, princepsq; nullam re-
rum suarum partem cautius exigere debet, quam
delectam eorum, quibus ad exteris legationem
credat. Opportet enim eos, non externis solum
corporis & fortunæ bonis, verum cuim primis in-
ternis animi scilicet & ingenij muneribus, pruden-
tiâ, constantiâ, diligentia esse instructissimos, cir-
cumspectos, veraces, viribus, consilijs, gratiâ
autho-

authoritate munitos: non inhumanos, obseratos, injus- φ
stos, avaros. φ

Besold. c. 4.

n. 3.

§. 4. Exquisitâ porro doctrina, lingvarum præcipue exoticarum, Jurisprudentiæ, Philosophiæ & historiarum cognitio in legato requiritur. Et eligendi præ alijs ij, qui ejus Principis, ad quem mit- tuntur linguam callent. Nam tutius est ipsius principis vocem audire & intelligere, ipsumq; prin- cipem dicta percipere, quam per interpretem animi sen- sa cognoscere. ψ

X Vend. pol.

I. 2. c. 15.

Bef. c. 4, n.

10.

§. 5. Quia autem experientia scientiam & prudenciam plerumq; asserre solet, volunt seniores in legationibus præferri junioribus. Alij censent senem juveni conjungendum. ω ut scilicet juveni- lis fervor senili gravitate temperetur, & senilis tarditas juvenili alacritate promoveatur. Nec tu- tò mittitur persona, quam minus gratam ei, ad quem mittenda, fore suspicamur; sed de quo habeat opinione facilitatis & humanitatis, ut eo luben- tius animum suum & veluti visera apud eum effun- dat. Besold. α

ω Bef. c. 4, n. 3

α c. 4, n. 7 & 6

§. 6. Nec mittendi viles & plebei: sed præcipue tam nobilitate quam virtute clarissimi. Præsumuntur β namq; nobiles habere majora semina vir- tutis, & esse procliviores ad impetus Heroicos. Υ Salust. ait. γ se audivisse præclaros viros dicere solitos, cum majorum imagines intuerentur, vehementissimè sibi animum ad virtutem accendi.

β Kecker. syst

pol. c. 2.

γ in Jugurt.

§. 7. Ut autem unus duas pluresve legationes, h. e. à pluribus demandatas, simul obire nequit, ita unam eandemq; bene obeunt plures. Darius δ Curt. I. 4. ad Alexandrum 10 misit. Totidemq; & missi sunt à ε Liv. I. 370.

δ c. 11.

ε c. 55.

populo Romano, ad res Asiae componendas. Legatio tamen § non legio mittenda, tam onerosa mittenti, Bef. c. 4. n. 9 quam ei, ad quem missa, huicq; nonnunquam de legat. suspecta Unus tamen plerumq; legationis caput & Princeps constituitur; aliquando plures. Reputacionem autem ut conservet legatus, omnibus modis allaboret; comites igitur habebit (quorum numerus ex dignitate mittentis aestimari solet) homines cautos & idoneos spectandis, cognoscendis & referendis scitu legato necessarijs.

n. 16. §. 8. Mittuntur etiam cum Legatis munera splendida, ibid. vel ad benevolentiam significandam, vel liberalitatem remunerandam, &c. Haec vero quo rariora & ingeniosiora, eo cariora, nam voluptates commendat varior usus.

§. 9. Cætera, Legatus a mittente habebit 1. Literas credentiaæ Creditiss breff/ quibus legans legato fidem dari petit. 2. Instructionem, quomodo legatio peragenda & quid expediendum sit, qua non Pol. d. 16. nisi licita § honesta contineat D. Gyllenst. ¶

C A. P. 3.

Qualem se
praestabit in
legatione §. 1. Legatus ergo in legatione constitutus. 1. §
legatione Mittentis scriptum exhibeat. 2. Domini mandata
fideliter exponat & exsequatur. 3. * Mandato pro-
Schornb. c. posito, responsionem exiq; modestè: re in delibera-
29. tionem protractâ, tempus indulgeat, instetq; cau-
sis prægnantibus, ut maturetur responsio. 4. λ Si
Bef. c. 7. n. 2 quid præter mandata inciderit, quod principem
ibid. n. 7 attingat, illicò eum certiorem faciat, responsumq;
λ ejus expectet. Si autem res non fert moram laboret, in capi-
Schornb. c. 29 lib. 3. endo consilio principi utili, ejusq; causas statim ad ipsū deferat.
§. 2. Quaritur hic: An legato fines man-
dati

dati transgredi liceat? R. Paulus ICtus & Diligenter si-
nes mandati custodiendi sunt, nam qui excessit, aliud quid
facere videtur. Besoldus duorum mandata esse ge-
nerum ait, & quædam enim definita sunt, & certis
terminis conclusa atq; limitata; quædam libera seu c. 7 n. 4. d.
plena, quæ de ijs rebus dari solent, quæ aliter de-
cerni ac constitui, quam in præsenti, non possunt.
Dicitq; oriri nonnunquam tales necessitates, quæ
nova iusta consiliaq; sera non expectant, quædam
etiam & committuntur Legati prudentie & discretioni. ξ
At si mandata poscantur, Legatus adigi non potest
ad ea exhibenda: quia literæ fiducia sat personam ha-
bilitant Legati.

§. 3. Itaq; 5. Adversus omnem vim & eventum
improvisum, pectus imperterritum & invictum animi
robur, habeat, mirificæ & illos constantie imitatus vi-
ros, qui legati a Senatu Romano Tarentum, ad res repe-
tendas missi, cum gravissimas ibi injurias accepissent, u-
nus etiam urinâ respersus esset, in theatrum introducti, lega-
tionem quibus acceperunt verbis, peregerunt. De his, quæ
passi erant, questi non sunt, ne quid ultra ac mandatum
esset, loquerentur.

§. 4. Porro 6. Nihil preter suum negotium agat, q
neq; alienis neq; proprijs se interponat rebus, qui-
bus legatio impediri possit. 7. & Fligatum nul-
lum committat, vel à suis committi sinat. 8. & Ni-
hil faciat contra dignitatem officij sui, Dominiq; sui. Schor. c. 29.
9. Modestie morumq; venustati studeat. 10. Affabili-
tate & comitate animum principis, ad quem mis-
sus est, sibi conciliet. 11. Cautè loquatur, non minus
calleat, scientiam tacendi, quam artem loquendi. 12 Vi-
tet superbiam verborum. 13. Libertate tamen legi-
timâ

timā utatur ac modestā. Itaq; 14. Non *dejecte nimis*
ore, etiam si oppressi nomine auxilium petat.

v. §. 5. 15. Temperanter & continenter vivat. Xeno-
Schornb.c. crates u Atheniensium legitus nihil gustare voluit, nisi
28.1.3. exposita legatione. Quæritur: An legati oblata suscipere munera debeant? R. Atheniensium legatis hoc capitale fuit. Magna autem circumspectio adhibenda, an munera offerantur ad corrumendum, an testificandæ benevolentiae & honoris causâ, hæc non, illâ, præsertim consumato jam negotio, suscipi posse, non ibo inficias. 16. *Verus siet, utpote*, qui & nihil termerè promittat, & promissa fideliter servet.

§. 6. Omnibus deniq; 17. Viribus eo tendat, ut negotium ex Domini sententiâ succedat. 16. Legationemq; sibi injunctam non deserat, quod si fecerit *pena adficiatur extraordinaria, motus ordine.* Si autem fortè moriatur aliquis, reliqui munus demandatum fidelissimè exsequentur, sin res moram patitur, *satus est citissimè mittentium petere instruptionem, ait Besold.* *X* idem nec abs re esse ait, si legatus mores, Religionem, leges, regionum situs notaverit, item arces, civitates, ædificiorum formam. &c.

Qualem b: §. 7. Post legationem legatus 1. Fidelissimè mitenti omnia renunciet: nihil iræ, nihil invidiæ, Schorrb. 1. vel odio, nihil amori det, ne sit incendiarius turbarum. 2. Probè earum, quas Terentianus senex And. A&A. in suo requirit Socia *meminerit virtutum fidei* 1. sc. 1. *scilicet taciturnitatis, & quæ ibi secretò acta, nemini, præterquam soli mittenti aperiat, nihil in apicum proferat, quod animorum alienationem aut trepidationem causari possit.*

§. 1. *Privilegia Legatorum præcipua sunt sequentia 1. Iure gentium sancti inviolabilesq; semper habiti, tam in abitu quam reditu, legati omnes, eorumq; comites. Etenim nomen legati ejusmodi esse debet, ait Cic. & quod non modo inter sociorum jura, sed etiam inter hostium tela incolume versatur.* Impiè ergo & cru- deliter Muscovita egit, qui illustriss: quondam Hero- ēn Dn GUSTAVUM Bielke/ Gloriosissimæ memorie Regis Sueciæ CAROLI GUSTAVI legatum, pestifer nos perdere tentavit, quem Dominus custodiebat. De quo consule orationem Præclariss: Dn Thuronij præceptoris mei obsequiosè prosequendi.

§. 2. Sed, qui legationis prætextu speculandi causam missi sunt, pro legatis non habendi, neq; hoc jure gaudent. Si tamen a legationem scripto probare possint, potius citō dimittendi, quam violandi; sicut nec iij, quibus interdictum ne venirent, si nulla justa causa prohibendi fuit. Sed quæritur: 1. An hoc jure frui debeat ejus legatus, qui antea jura legationis violavit? R. Evidem illud meritus non est. Nam frustra quis postulat ab eo servari fidem, cui fidem ipse servare reculat: tamen & ei potius fides non danda, quam data violanda, Perjuria enim perjurijs non sunt vindicanda, & fides etiam perfidis prestanda, ait Ambros. α Vendelin. pol. 1, 2. c. 15.

§. 3. Quid de Legatis hostium censendum. R: Pompon. & si quis legatum hostium pulsasset, contra jus gentium id factum esse existimatatur. Besoldus tamen dicit Jus legatorum non præstare securitatem, nisi apud eos, ad quos missi, & contra quos missi non sunt. Et ad hostes missos legatos jure defensionis intercipere licere affirmat, quo scilicet jure concessum γ 17. ff. de legat. δ ε. 5. n. 18. de leg.

videtur, ut omnes hostiles conatus modo quolibet possibili avertamus. Domum autem recipere legatum hostium, & in cubiculum admittere, etiam reducere, homi-
Cic. Philip. nis est nihil de dignitate, nihil de periculo cogitantis. Ve-
rum si aperte constat, propter alia & separata negotia missum, securitatem concedendam existimat. Sic Alexander Carthaginensium legitis pepercit, qui aderant ad celebranda anniversaria sacra.

Curt. I. 4. §. 4. Q. 3. Quomodo puniendi, qui legatos viola-
runt, certum enim est jus gentium esse violatum? Hæc injuria causa belli justissima censetur, acerrimeq; vin-
dicatur, exemplo Davidis, & Alexandri, qui Tyrum dele-
vit propter legatos contra ius gentium occisos, & in altum
2. Sam. 10. precipitatos. In Venetos & Cæsar eo gravius vindicandum
& II. statuit, quo diligentius in reliquum tempus a barbaris ius le-
gatorum conservaretur. Ob injuriam a privato illatam
Curt. I. 4. c. 3. belli inferendi causa legitima non censetur, nisi po-
pulus, a cuius inquilinis violationefacta, justitiae detre-
l. bell. Gal. ctet administrationem. Quemadmodum autem ipsi
principi, qui aditur, sancta esse debet persona legati: ita
contra ipsi legato sancta esse debet persona principis
ejusq; imperium.

§. 5. II. Legati honorissimè recipiendi, omniq; genere officiorum humanitatis tractandi. Statim autem ut advenerunt, intromitti ad edenda manda-
ta, non potatur esse e dignitate illius, qui aditur. Necq; etiam humanitas finit, ut, qui veniunt ex lon-
ginquo, non habeant spatium laetitudinis sedandæ.
Quæ tamen comitas sic est agnoscenda, ut simul abiciatur, quicquid est inutilis cessationis. Legatio-
ne porro admissa & suscepta, moris est, ut potentibus lega-
tis consilium seu audience detur. Ac etiam generaliter lege-
cautum

cautum, moribusq; receptum est, ut idem omnino honor legationibus in sedendo, subscribendo, ferendo suffragijs &c. exhibeatur, qui ijs, à quibus missæ sunt, si praesentes essent deberetur. Besold. x

c. 5. de leg.

§. 6. III Legatus quamdiu suo munere fungitur, judiciorum aleam subire non cogitur. λ IV. Legatus absens, si domi conveniatur, procuratorem mittere non tenetur. Verum eiusmodi privilegium ei dannosum esse minimè debet. Nam si de ejus utilitate agatur, juris præsumptione haud abest. V. Legati legatum h. e. sumptus ex publico habent Restituendi igitur ijs sunt sumptus, in legationem erogati Hisce tamē cayendum, ne publicam pecuniam intempestivo luxu dilapident. VI. Vacationem habent ab alijs Reip. muneribus, non modo in ipsâ legatione, sed etiam biennio post. VII. Si in munere legationis, antequam in patriam revertatur, deceaserit legatus, sumptus, qui proficiscenti sunt dati, non restituentur.

§. 7. Legatorum porrò industria & diligentia, pro optimè ac egregiè consecutis legationibus, in bene constituta Rep. præmij est prosequenda: quæ olim tria erant μ 1. *Locus* h. e. ædes liberae. 2. *Lautia* Schornb. i.e. xenia legatis mitti solita. 3. *Munera*, in quibus pol. 1. 3. c. erat aureus annulus, qui ipsis ex publico datus est, quem palam gerebant, eoz postea deposito, ferreo intra domos utebantur.

Præm.
Legat.

μ

37.

Corollar.

1. Animam rationalem hodiè non creari firmis rationibus evincitur.
2. Sidera quædam Lunâ terrâq; majora esse certis demonstrationibus ostenditur.

Gloria Laufq; Trinuno.

Præstans

*Præstantissimo, Eruditione & Virtute Politissimo
Viro - Juveni*

DN. GABRIELI TAMMELINO, amico suo
sincerè dilecto, pro summis in Philosophia ho-
noribus reportandis, de *Legatis* pulchrè
& eruditè differenti:

Tempore quo primum nitido fulgescere Cælo
Cœpit, & ignotam sol tepefecit humum;
Virtuti meritos incolescere jussit honores,
Fædere, dissolvi non metuente, D E U S.
Ne cultoris egens probitas neglecta jaceret,
Fervet enim certo ductus honore labor.
Pectora quis etiam generosa cupidine laudis
Urit, & ipse suâ provehit anthon ope:
Degeneres animos, oblitæq; corda laborium
Obscuram passus degere propter humum.
Ergo decet partos virtute petamus honores,
Nec feret à fasta nomina laudis amor.
Ambitio magnas cum gentibus obruit urbes;
Virtutis fragiles gloria firmat opes.
Hanc quia tu GABRIEL, studijs operatus honestis
Ferre cupis, gemina laude vehendus eris.
Non piguit longo vestigia ponere Clivo,
Pierides sedem quo statuere suam,
Et celeri properate gradu virtutis ad arcem,
Quæ facet excelso conspicienda jugo.
Hos igitur laudis titulos, hæc nomina quisquis
Spreverit, Anticyras, ut relevetur, eat.
Nam quicunq; gravi despexerit empta labore
Præmia, nequitiam desidiosus amat.
Ergo novos facili versu tibi grator honores,
Quos tibi difficultis parturit arte labor.
Et nisi vota levis mea fecerit irrita ventus,
His precor è titulis commoda multa feras.
Vota Deum tetigere: pios Deus ipse labores
Auxilio cassos non finit esse suo.

*Honoris & amoris ergo gratu-
labundus subjunxit*

GEORGIUS ALANUS S. S. Theol.
Doct. Profess. Pastor & Facult.
Theol. h. t. Decanus.